

SOUČINNOST MEZI ZPRAVODAJSKÝMI ORGÁNY A DĚLOSTŘELECKÝM PRŮZKUMEM

Rozhodující úloha, kterou plní zpravodajský orgán kteréhokoli stupně v oblasti získání podkladů o situaci, možnostech a eventuálně předvídaném zámyslu nepřítele byly vždy mimo jakékoli pochyby. Tato úloha je objektivní, je nutná a přesně zdůvodnitelná. Stanoví ji velmi precizně naše řády a v praxi vojska v tom smyslu postupují. Shrnutě formulováno to znamená, že zpravodajec je na každém štábu tou osobou, která je nejlépe kvalifikována k tomu, aby posoudila vše co se týká nepřítele. Tato skutečnost se zcela přirozeně netýká a ani nemůže dotýkat nedílné velitelské pravomoci velitele. Do ní totiž také spadá osobní, závazné a konečné rozhodování o využití všech podkladů, které se veliteli z různých stran dostanou, tedy také od zpravodajského orgánu. To je ovšem již současně problém osobní zodpovědnosti za rozhodnutí a vydané rozkazy.

To, co se týká vztahu velitele a jeho zpravodajského orgánu se však rovněž týká vztahů k náčelníkům druhů vojsk. Je zde však jeden podstatný rozdíl. Na příkladu náčelníka raketového vojska a dělostřelectva (RVD) můžeme ukázat, že využití práce zpravodajského orgánu má mnoho aspektů. Proporce mezi nimi, různost vazby a různost využití jsou velmi složité a v praxi štábů proto nacházíme odraz v některých nejasnostech. Náčelník RVD potřebuje pro plnění své funkce mnoho podkladů o nepříteli, jedny získává bez

jakýchkoli dodatků a úprav přímo od zpravodajského orgánu, jiné potřebují výrazné doplnění, jiné mu dodá jeho vlastní průzkum či vzdušný průzkum. Dělítko mezi tím, co je třeba doplňovat a co je nutné pouze přebírat představuje funkce, kterou plní druh vojska, kterému velí, tj. raketové vojsko a dělostřelectvo.

Funkcí tohoto vojska je palba (úder). To je konečné, vrcholné a jediné poslání RVD. K jeho splnění je nutné učinit celou řadu opatření. Tato opatření se týkají jednak takticko-operační stránky věci, jednak stránky střeleckotechnické (a samozřejmě dalších, které však s naší problematikou nejsou v přímém vztahu).

Takticko-operační složka je naprosto závislá na rozhodnutí vševojskového velitele, jím je určena a k jeho realizaci vystačí s těmi podklady o nepříteli, se kterými vystačil vševojskový velitel. Proto využití zpravodajských podkladů v tomto směru je věcí a musí být věcí pouhého přejímání těchto podkladů.

Střeleckotechnická stránka věci však pro svoji realizaci vyžaduje specifické podklady, které všechny nemohou být pouze přejímány od zpravodajce a pro jejich získání existuje dělostřelecký průzkum. Podstata věci je tedy ve stanovení rozsahu prostého přejímání, rozsahu doplňování a z toho plynoucího obsahu součinnosti mezi zpravodajským orgánem a dělostřeleckým průzkumem.

Přejímání podkladů

Uvedl jsem, že k realizaci palby (úder) je třeba vykonat mnoho předcházejících opatření. Všechna spadají téměř výhradně do sféry takticko-operační. Patří sem např. rozdělení prostředků RVD, volba sestavy, plánování manévru, stanovení lhůt činnosti a podobné skutečnosti. Všechny se opírají o všeobecné hodnocení nepřátelské situace a jeho možností či zámyslu. Protože tato opatření představují jen určitý díl realizovaného vševojskového zámyslu, musí vycházet v oblasti nepřítele ze stejných ocenění. Ta dodá zpravodajský orgán pro celý štáb. Tato ocenění se především skládají z takových skutečností, jako je vševojsková sestava nepřítele, možnosti kterou tato má v čase a prostoru, předvídaný průběh boje a operace, kvalita nepřítele ve smyslu technickém, morálním, výcvikovým atd.

Na všech těchto oceněních nemůže orgán RVD nic měnit. Přejímá je jako výchozí fakta a samozřejmě, že v průběhu boje a operace dále přejímá v podobě doplnění a rozšíření, či upřesnění.

Podklady tohoto druhu tedy využívá jako výchozí podklady pro výchozí činnost RVD. Ta má směřovat k realizaci palby a úderů. Sem ovšem samozřejmě patří i problematika použití protitankového dělostřelectva nebo jednotek dělostřeleckého průzkumu. I tyto v počáteční fázi plánování jsou ve volbě sestav, manévru a zamýšleném celkovém použití zcela závislé na stejných oceněních nepřítele. Tato ocenění nepřítele se proto musí dotýkat všech skutečností, které jakkoli ovlivňují přípravu RVD k palbě a úderům. Čím přesnější a úplnější budou, tím je větší pravděpodobnost vytvoření příznivých podkladů pro palbu a údery.

Za hlavní oblasti v tomto směru u RVD pokládáme:

- přední okraj nepřítele a průběh dalších postavení v hloubce v případě obrany, přední okraj a možné východiště k útoku v případě útoku,

- uskupení druhých sledů a záloh s předvídáním jejich možností v průběhu boje a operace,

- možné použití tankových útvarů a svazků,

- stupeň ženijního budování a předpověď jeho zlepšování,

- složení nepřítel podle druhů útvarů a svazků,

- směr hlavního úderu nebo prostor hlavního odporu, v obraně pak druh obrany a v útoku způsob vedení útoku,

- časové možnosti nepřítele,

- morální stav a vycvičenost,

- početní stav lidí a bojové techniky,

- číslování nepřítele,

Samostatnou součástí je pak ocenění možností v použití zbraní hromadného ničení:

- předvídaná sestava a rozdělení těchto prostředků,

- možnost použití jaderných granátů u dělostřelectva,

- hlavní uskupení prostředků zbraní hromadného ničení,

- nové údaje o bojovém použití zbraní hromadného ničení (plochy prostorů bojového rozmístění, vzdálenost od předního okraje, lhůty pro přípravu úderů atd.).

V oblasti, která se týká použití tankových útvarů a svazků pak ještě konkrétní údaje o typech tanků, použití stíhačů tanků a obrněných transportérů v útoku nebo protiztečích, šířky působnosti jednotlivých útvarů a jednotek.

Všechny tyto údaje mohou samozřejmě dostat náčelníci RVD různou cestou. Nezáleží na tom, zda budou obsaženy třeba v dokladu zpravodajského náčelníka velitelé nebo při projednávání operační orientace, či převzaty samostatně a dodatečně. Podstatné je, aby nějakou cestou byly sděleny, a to v co největším rozsahu. Přitom je možné, že mnohé z nich nebude vševojskový velitel vyžadovat, protože je přirozeně pokládá z hlediska svých potřeb za nepodstatné a okrajové nebo časově ještě za předčasné.

Důležité je tedy to, že tyto údaje budou k dispozici, že jejich obsah je znám a že rovněž jejich důležitost zpravodajec chápe.

Doplňování podkladů

Náčelník RVD disponuje dvěma kvalitativně různými palebnými prostředky, jednak raketovými, jednak dělostřelectvem. V současné praxi se ve smyslu našich řádů realizuje ten stav, že získání palebných podkladů pro dělostřelectvo je věcí dělostřeleckého průzkumu a získání podkladů pro údery raketovými prostředky pak především záležitostí zpravodajská. V čem je podstata věci? Dělostřelecký průzkum na každém stupni velení je organizován tak a má takové technické schopnosti, aby byl schopen získat podklady pro palbu dělostřelectva sám. Na žádném stupni však není schopen učinit to i vzhledem k získání podkladů pro údery raketovými prostředky.

Schopnost získat samostatně podklady pro dělostřeleckou palbu je míněna tak, že prostředky dělostřeleckého průzkumu, na základě správně zvolené sestavy, odpovídajícího rozdělení a odpovídajících usměrnění na určité cíle mohou u nich zjistit

vše potřebné (za určitých podmínek, kterých však obvykle můžeme dosáhnout). Požadavek „odpovídají“ je založen na převzetí zásadních ocenění nepřítelů od zpravodajského orgánu a zároveň na neustálém získávání průzkumných údajů od téhož orgánu, i když tyto údaje samy o sobě nesplňují podmínky pro zahájení palby nebo její řízení. V této oblasti proto vystupuje do popředí otázka součinnosti.

Součinnost chápeme jako doplňování zpravodajských podkladů konkrétní činností prostředků dělostřeleckého průzkumu. Zpravodajskými podklady pak jsou:

- zprávy dodané od prostředků průzkumu zpravodajského orgánu,
- vyhodnocení těchto zpráv zpravodajským orgánem.

Kritérium použitelnosti všech těchto podkladů je jejich přesnost z hlediska střeleckotechnických potřeb dělostřelctva. Rozdíl mezi přesností dosahovanou zpravodajskými cestami (prostředky průzkumu) a skutečnou, potřebám palby vyhovující, je oblast činnosti dělostřeleckého průzkumu, který doplňuje onen schodek.

Při této činnosti však je třeba vidět, že povinnosti zpravodajských orgánů není v žádném případě snaha o získání takové přesnosti, která by sama o sobě vyhovovala potřebám palby. Ostatně tyto údaje nemají ani takový charakter. Jsou to údaje, které slouží k vševojskovým rozhodnutím, přesněji řečeno ke zpravodajskému rozhodnutí, které slouží vševojskovým rozhodnutím. Specifické povinnosti k potřebám dělostřelecké palby zpravodajec v tomto směru nemá.

Je věcí dělostřeleckého průzkumu, jak si tyto podklady doplní. Celá záležitost je vlastně využívání obecných podkladů o nepříteli pro řízení a vedení dělostřeleckého průzkumu.

U raketových prostředků je však situace jiná. Zde je prvořadou povinností zpravodajce (počínaje stupněm svazku), aby získával podklady pro údery těmito prostředky. Dělostřelecký průzkum sám o sobě nemá žádné možnosti je doplňovat. K tomu se v současné praxi používají přidělené vzlety průzkumného letectva, kterými orgány dělostřeleckého průzkumu počínaje stupněm svazku disponují. Kvalitativní rozdíl není tedy jen v zásadní povinnosti zpravodajského orgánu, ale i v tom, že tento orgán je sám schopen pomocí některých svých průzkumných prostředků tyto údaje s dostatečnou přesností získávat. Doplňování je proto třeba spatřovat v tom, že v případě, kdy zpravodajcem získané údaje nejsou z jakéhokoli důvodu použitelné pro úder, dělostřelecký průzkum je přidělenými vzlety průzkumného letectva do-

plní. V posouzení použitelnosti, organizaci doplňování a získávání údajů o podkladech pro údery pak spatřujeme součinnost v tomto směru.

Náplň součinnosti

První oblastí je přejímání podkladů nutných k všeobecnému rozhodování náčelníků RVD. Již termín „přejímání“ znamená, že se mnoho úprav a dohodová neřeší. Je třeba jen pochopit potřeby RVD a příslušné údaje jakoukoli cestou a způsobem vést orgánům RVD předat. Suma údajů potřebných pro RVD nijak nerozšiřuje práci zpravodajských orgánů. Tyto údaje jsou běžně získávány a hodnoceny pro vytvoření celkového co nejpřesnějšího obrazu o nepříteli. Je to proto jen výběr předem sestavovaných informací. Iniciátorem je orgán RVD, konkrétně náčelník dělostřeleckého průzkumu, který tyto informace vyžaduje a přejímá. Není proto povinností zpravodajce sestavovat nějaký specifický přehled pro potřeby RVD a tento permanentně zaslat na vědomí. Konečně v každém případě bude vzhledem na konkrétnost a neopakovatelnost situace požadováno něco jiného.

Druhou oblastí je dělostřelecká palba. Mimo obecných zhodnocení nepřítelů přejímá se od zpravodajského orgánu vše to, co může usnadnit řízení a vedení dělostřeleckého průzkumu vzhledem ke zjištění jednotlivých konkrétních objektů průzkumu (cílů). Protože však výsledky dělostřeleckého průzkumu na druhé straně významně doplňují celkový obraz o nepříteli, především svou přesností a četností zpráv, je nutné předávat je opět naopak pro potřeby zpravodajských ocenění. Zprávy jsou výsledkem činnosti průzkumných prostředků. Protože známe možnosti těchto prostředků jak co do prostoru (hloubka, šířka), tak co do druhu zjišťovaných cílů, je možné a nutné předem stanovit druhový a prostorový rozsah údajů, který může jak dělostřelecký průzkum, tak průzkum zpravodajských orgánů zjistit. Tento rozsah si pak vyměňují zpravodajce a orgán dělostřeleckého průzkumu. Vyměňován může být, vzhledem k uvedeným skutečnostem, plánovitě, periodicky a permanentně. To je proto dalším obsahem součinnosti. K usnadnění činnosti průzkumných orgánů navzájem, k zabránění zdvojení působnosti v jednom prostoru nebo na jeden objekt průzkumu (pokud se právě toto zdvojení nechce dosáhnout) je potřeba řešit zasazení průzkumných prostředků zpravodajce a dělostřeleckého průzkumu předem a plánovitě. To je další obsah součinnosti.

Vrcholným bodem součinnosti jsou pak otázky, které souvisejí se získáním podkladů pro údery raketových prostředků.

Na každém vševojskovém štábu, který disponuje raketovým prostředkem, je třeba především ocenit možnosti průzkumných prostředků tak, aby bylo jasné:

- které prostředky průzkumu mohou vzhledem ke své přesnosti práce dodat dostačující podklady pro údery,

- jak dlouho potrvá zjištění a předání údajů potřebných pro údery,

- jaké druhy cílů a do jaké hloubky je možné průzkumnými prostředky získávat,

- jaká je prostorová kapacita zjišťování těchto cílů a kolik cílů je tedy možné zjistit,

- jak se bude prověřovat pravdivost podkladů,

- jak se bude prověřovat časová platnost získaných údajů,

- jak se bude upřesňovat a doplňovat chybějící suma údajů.

Při všech těchto otázkách je třeba uvážit, že dělostřelecký průzkum má možnost se podílet na činnosti jen pomocí přidělených vzletů průzkumného letectva, a to na stupni svazu a vyššího svazu výlučně a na stupni svazku někdy i jinými prostředky průzkumu.

Proto u svazu se rozšíří otázky součinnosti ještě o řešení činnosti všech průzkumných prostředků tak, aby byly sladěny prostorově a časově, byť třeba jako hlavní úkol plní něco jiného. To je problematika použití prostředků dělostřeleckého průzkumu ve prospěch získání podkladů pro údery raketami.

Dělostřelecký průzkum na stupni svazku musí být v této souvislosti zvlášť dobře oceněn a jeho možnosti zvlášť dobře známy zpravodajskému orgánu. Formální možnosti získání některých podkladů těmito prostředky jsou často zaměňovány za reálné a vkládá se na ně proto neúměrná nádej. Na druhé straně je nelze vyloučit z průzkumu v tomto směru docela. Je větší náčelníka dělostřeleckého průzkumu, aby správně osvětlil možnosti a zejména proporce mezi činností ve prospěch dělostřeleckého na jedné straně a pro potřeby raket na druhé straně.

Mimo problematiku ověřování pravdivosti údajů jako takových je hlavním kritériem otázka přesnosti získaných údajů.

Přesnost získaných údajů (odhlédneme-li od pravdivosti a její souvislosti s klamáním nepřítele) je dána zcela exaktně a je stanovena pravděpodobnou kruhovou

chybou udání cíle. Všechny naše průzkumné prostředky můžeme v tomto směru takto kvalifikovat a musíme proto k tomu přihlížet.

Přesnost podkladů

Tento problém je problémem limitujícím veškerou průzkumnou i zpravodajskou činnost ve vztahu k palbě a úderům. Zejména je důležitý s ohledem na údery raketových prostředků. Otázku přesnosti podkladů pro palbu není nutné v této souvislosti příliš rozebírat. To proto, že je především oblastí činnosti dělostřeleckého průzkumu a tedy může být řešena i samostatně v rámci dělostřeleckého a kromě toho existuje i možnost zastřílení na cíl a tedy dodatečné zpřesnění původních podkladů. V souvislosti s podklady pro údery raketových prostředků vycházíme z těchto veličin:

a) průzkumná skupina nebo skupina hloubkového průzkumu

- zjišťuje-li cíl v bezprostřední blízkosti a používá-li mapu 50 000, dopustí se pravděpodobně chyby (kruhové) 50 m a při použití mapy 100 000 pak 100 m;

- zjišťuje-li cíl z větší vzdálenosti, pak s mapou 50 000 se dopustí chyby 75 m a s mapou 100 000 200 až 300 m;

- všechny pravděpodobné kruhové chyby jsou platné jen na našem území, mimo ně se zvětší chyby asi o 1/4.

b) svislý letecký snímek

- při použití mapy měřítka 50 000 jde o chybu 20–30 m, měřítka 100 000 o chybu 60–70 m a u mapy 25 000 o chybu 12 až 20 m,

- při použití fotoplánu pak jde o chybu 10–20 m.

c) průzkumný letec pozorováním

- při použití mapy 50 000 o chybu 100 až 150 m, s mapou 100 000 je to 200 až 150 m, s mapou 100 000 je to 200 až 400 m,

- při použití leteckého snímku pak 40–60 m.

d) vrtulník pozorováním

- do dálky 10 km, ať použije mapu 50 000, nebo letecký snímek nebo mapu 25 000 nepřevyší chyby 150 m,

- při pozorování do 4 km nepřevyší s tímž podklady chyby hodnotu 100 m.

Je proto třeba v průběhu součinnosti vyjasnit otázky způsobů průzkumu u jednotlivých průzkumných prostředků, především druh podkladů, ze kterých budou vyčítány souřadnice při udávání cílů.

Vždy uvažujeme však tak, že jde o pravděpodobné kruhové chyby, tedy takové, které mohou být v praxi menší nebo větší. Pomineme-li možnost hrubých chyb, pak nám možnosti v přesnosti udání cílů poskytují dostatek podkladů pro rozhodnutí k organizaci zjišťování, prověřování i sledování zpráv.

Požadovaná přesnost pro určitý typ rakety je věcí konkrétního dohovoru mezi orgánem RVD a orgánem zpravodajským. Všechny průzkumné prostředky tyto požadavky globálně splňují.

Přesnost podkladů však není jen otázkou těchto pravděpodobných kruhových chyb. V některých případech je možnost zjistit podklad pro cíl i udáním polohy bez souřadnic. To je tehdy, kdy takový cíl je umístěn přímo ve význačných bodech mapy nebo snímku. Určení souřadnic je pak věcí vyhodnocujícího orgánu a samozřejmě se stane i otázkou součinnosti mezi zpravodajcem a náčelníkem dělostřeleckého průzkumu. I to je jeden z momentů, kde přesnost udání podkladů vyžaduje nepřetržitou a správně chápanou součinnost.

Nejde však jen o přezkoumání přesnosti. Součinnost musí v této souvislosti řešit i platnost této přesnosti v čase. Ne každý věrohodně přesně udaný cíl můžeme efektivně ničit, nezaručíme-li okamžitý úder na něj. Posouzení časové platnosti takto přesně udané veličiny je opět věcí součinnosti — věci vyslání doplňkového prostředku průzkumu. To však již souvisí s pravdivostí údaje jako takového.

V každém případě je celá problematika použitelnosti podkladů pro údery soustředěna ve své konečné fázi na zkoumání otázek přesnosti udání polohy (ale samozřejmě také i rozlohy a charakteru zkoumaného objektu). Proto je nutné, aby všichni ti, kdo se na součinnosti podílejí, tyto otázky znali a dovedli bez zdlouhavých ocenění realizovat nutná opatření v oblasti průzkumu.

Pohybující se cíle

Zejména časově náročná a plynule organizovaná součinnost je třeba ve všech těch případech, kdy vševojskový velitel rozhodl vést údery na pohybující se cíle.

Požadavek přesnosti úderu se plně týká i takovýchto objektů. Mimo udání polohy, charakteru a rozlohy zde však vystupuje do popředí časová platnost takovýchto zjištění.

Můžeme ji získat jen s použitím velmi mobilního průzkumného prostředku nebo s použitím soustavy stabilních prostředků vzájemně se doplňujících při sledování pohybujícího se cíle. Druhý případ bude asi

výjimkou již vzhledem k možnosti zničení těchto průzkumných prostředků vlastním úderem. Proto hlavním prostředkem bude průzkumný letec. Při sledování platnosti údajů a dodávání podkladů o takovémto cíli si všimáme:

- tempa přesunu,
- průběhu pochodové osy v terénu,
- charakteru přesunující se techniky a živé síly,
- vzdáleností uvnitř pochodových proudů,
- čela jednotlivých proudů,
- celkové délky proudů.

Všechny tyto údaje jsou nezbytné k tomu, abychom mohli vést účinný úder. Je jasné, že jsou to údaje velmi rozsáhlé a že je nemůžeme nijak zkracovat. V žádném případě nestačí udát jen čelo a délku k určité hodině a odhadnout pak tempo. Zpravodajské ocenění je sice z takovýchto podkladů možné (např. dosažení fronty, pravděpodobný záměr atd.), ale podkladem pro úder tyto údaje být nemohou.

Velmi důležitým momentem je stanovení vnitřního uspořádání jednotlivých pochodových proudů, zejména s ohledem na mezery mezi útvary a jednotkami, protože jejich pomínutí samo o sobě může naprosto zmařit efekt úderu. Mezery jsou již mezi prapory a i uvnitř nich také velké, že je nemůžeme přehlížet.

Toto všechno můžeme přesně zjistit jen trvalým sledováním objektu průzkumu, a pokud to netní možné, pak vydáním krátkodobě platné předpovědi pro trvalost zjištěných skutečností k určité hodině, respektive minutě. Ani průzkumný letec sám, ani zpravodajec, ani orgány RVD nemohou bez vzájemné součinnosti zabezpečit efektivní podklad k úderu nebo úderům. Problém je o to těžší, že obvykle tyto objekty se vyskytují ve větší hloubce a tím se omezuje možnost vlastního průzkumu.

Zde pak souvisí součinnost ryze zpravodajská (průzkumná) již i se součinností s raketovými útvary. Tato oblast je však mimo poslání této statě.

Z hlediska potřeb součinnosti je vhodné na tuto problematiku upozornit proto, že právě v ní dochází v praxi k velkým zjednodušením.

Součinnost s průzkumným letectvem

Průzkumné letectvo vystupuje jako mnohostranný činitel. Předně vede průzkum pro potřeby vlastního letectva. Dále vede průzkum v podobě přidělených vzletů pro zpravodajské orgány a konečně i pro orgány RVD (dělostřeleckého průzkumu).

Využití výsledků průzkumného letectva, které pracuje ke zjištění podkladů pro úder letectva je oblast, která nesmí být stranou zájmu zpravodajských orgánů. Součinnost s tímto letectvem se proto děje prostřednictvím leteckých operačních skupin (představitelů letectva nebo podobných orgánů). Jde o výměnu zpráv zjištěných pro potřeby letectva a zpráv zjištěných pro potřeby vševojskového svazu (svazu, vyššího svazu). Kromě údajů od průzkumného letectva tohoto určení můžeme získat zprávy i od stíhacího a stíhacího bombardovacího letectva, i když tyto z hlediska přesnosti nebudou nijak zvlášť vyhovovat. Přesto představují rozsáhlý a téměř nepřetržitý zdroj doplňkových informací pro řízení pozemního průzkumu a vyhodnocování údajů o nepříteli, které dělá zpravodajský náčelník pozemního svazu.

Při použití přidělených vzletů průzkumného letectva, působícího ve prospěch zpravodajce nebo orgánu RVD, nemůžeme v pravém smyslu o součinnosti hovořit. Dostávají totiž průzkumné úkoly. Přesto je však nutné akceptovat podstatné rysy činnosti letectva, respektovat jeho možnosti a protože nikdo z příslušníků pozemních vojsk není dostatečně obeznámený s leteckou problematikou, musí se vlastně dělat jakási součinnost i zde. Ta je však vždy zaměřena tak, aby byl splněn průzkumný požadavek zpravodajce nebo orgánu RVD. Zejména je nutné vyjasnit možnosti a použití průzkumných vzletů působících pro zpravodajce a těch, které využívá přímo RVD. V současné době jde totiž v podstatě o stejné typy letounů a tedy i stejné nebo podobné průzkumné možnosti. Kritériem použitelnosti ve prospěch RVD se stane opět otázka přesnosti získání podkladů.

Problematika součinnosti mezi zpravodajskými orgány a orgány RVD není nová. V současné době je však zdůrazněna potřebou vyjasnit otázky možnosti získání podkladů pro úder raketovými prostředky. Otázka se zkoumá i prakticky ve speciálních cvičeních a je středem zájmu vševojskových a dělostřeleckých štábů. Jejím základem je správné pochopení potřeb a možností zpravodajcem na straně jedné a orgánů RVD na straně druhé. Konkrétní údaje k tomu potřebné jsou již dlouhou dobu zafixovány v příslušných předpisech. Co však jasné již není, jsou důležité podrobnosti a zdánlivě pouze specifické otázky zpravodajské činnosti a činnosti RVD. Právě v součinnosti musí být toto všechno, nejprve teoreticky známo a vyjasněno, a pak v praxi cvičení všeho druhu vyzkoušeno, aby se příslušné otázky vžily. Jde tedy o pochopení, a to vzájemné pochopení, potřebné problematiky, která je opřena o zcela konkrétní a dostupné údaje.

Jejich aplikace však může činit potíže vždy tehdy a tam, kde budeme postupovat buď izolovaně, nebo s určitou mírou neznalostí potřeb druhého orgánu. To platí jak pro zpravodajce, tak pro orgány RVD. Jejich vztah je však velmi důležitý i pro potřeby a z hlediska plnění funkce vševojskového štábu jako celku a vševojskového velitele zvlášť.

Pochopení skutečných možností a jejich uvažování umožní reálné vševojskové rozhodování a z kvalitní tak celkovou činnost vojsk a štábů.

Zpravodajec i náčelník RVD jsou jen výkonnými orgány vševojskového velitele. Na nich však především záleží, jak bude použit náš nejničivější palebný prostředek — rakety s jadernými hlavicemi. Je třeba pochopit, že správné takticko-operační rozhodnutí pro použití těchto prostředků je jen jednou částí z celkového úkolu. Druhou je realizace v oblasti průzkumných podkladů a samotného technického uskutečnění úderů. Proto má právě součinnost mezi zpravodajcem a orgánem RVD zásadní význam v celé oblasti použití raketových prostředků v boji a operaci.